

Sygn. akt III CSK 393/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa R. D.
przeciwko M. D.
o rozwiązanie umowy dożywocia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 21 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 zł (tysiąc
osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 maja 2015 r. - w sprawie o rozwiązanie umowy dożywocia – Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 3 lipca 2014 r.

Powódka wniosła skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność oraz potrzebę wykładni art. 913 § 2 k.c. i „wyjątkowego wypadku” w nim zawartego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cały nacisk zarzutów skargi położono na wadliwość oceny dowodów oraz ustaleń. Krytyka tych ustaleń ma na celu narzucenie własnej wersji stanu faktycznego i wykazanie na jej tle, że naruszono art. 913 § 2 k.c. Taka metoda jest w postępowaniu kasacyjnym niedopuszczalna, gdyż strona nie może kwestionować

oceny dowodów i ustaleń (art. 398² § 3 k.p.c.), a Sąd Najwyższy jest związany stanem faktycznym ustalonym przez Sąd drugiej instancji (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Nie wykazano, że skarga jest oczywiście uzasadniona, jak też nie zachodzi potrzeba wykładni art. 913 § 2 k.c., który był już wielokrotnie przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, a nie wykazano powodów wykraczających poza niniejszą sprawę, że konieczna jest kolejna wypowiedź Sądu Najwyższego. Ustawodawca, nie precyzując pojęcia „wyjątkowy wypadek”, pozostawił sądom *meriti* ocenę co nim jest na podstawie konkretnych okoliczności sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw

[l.n]